

2025. január 10. péntek

Bízzatok Istenben mindenkor, ti népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk!
(Zsoltár 62,9)

Mt 12, 38-45.: Akkor megszólalt néhány írástudó és farizeus: – Mester, jelet akarunk látni tőled. Így válaszolt nekik: – Ez a gonosz és parázna nemzedék jelet kíván, de nem kap más jelet, csak Jónás próféta jelét. Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is három nap és három éjjel a föld szívében. A niniveiek feltámadnak az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és elítélik, mert ők megtértek Jónás prédikálására. De íme, itt valami nagyobb van Jónásnál! Dél királynője feltámad az ítéletkor ezzel a nemzedékkel együtt, és elítéli, mert ő eljött a föld végső határáról, hogy meghallgassa Salamon bölcsességét. De íme, itt valami nagyobb van Salamonnál! Amikor a tisztátalan lélek kimegy az emberből, víz nélküli helyeken bolyong nyugalmat keresve, de nem talál. Akkor így szól: „Visszatérek házamba, ahonnan kijöttem.” Amikor odaér, gazdátlanul, kisöpörve és rendbe szedve találja. Akkor elmegy, vesz maga mellé még másik hét, nála is gonoszabb lelket, bemennek, és ott laknak. Annak az embernek az utóbbi állapota rosszabb lesz az előbbinél. Így lesz ezzel a gonosz nemzedékkel is.

Igehirdetés:

Biztosan ismeritek a mondást: Aki azért jár templomba, hogy jó ember legyen, az ülhetne a garázsban is, abban a hitben, hogy autó lesz belőle. Nyilván nem arról beszél Jézus, hogy ne járj templomba, hanem a mai részben nagyon hangsúlyosan beszél a vallásos ember kísértéséről, arról, hogy beérkezettnek tartja magát. Azt gondolja, neki már nem tud újat mondani az Isten, ő már kész van, ő megtért. Az ilyen embernek tényleg mindegy, hogy jár-e templomba, mint ahogy a Jézust körülvevő emberek egy része is élhetett volna máskor és máshol is, mert nem ismerték fel Jézusban a középük érkező Istent.

Sajnos önmagában az, hogy hívő családba születél, hogy konfirmáltál/ elsőáldoztál/ bérmálkoztál, hogy egyházi iskolába jársz, hogy van heti két hittanórád, hogy minden reggel itt vagy az áhitaton, önmagukban ezek nem használnak neked, sőt még azt az illúziót is tudják adni, hogy vallási fronton minden rendben. Ahogy azonban az, hogy fizika faktos vagy és beülsz az órákra, még nem tesz téged képessé arra, hogy jó emelt érettségid legyen, mert koszon kívül pusztán ettől még nem sok minden ragad rád, úgy önmagukban ezek a jó dolgok sem fognak benned változást előidézni, nem tesznek téged kereszténnyé, de még jobb emberré sem, ha pusztán csak passzív résztvevő vagy. Sőt, Jézus azt is mondja, hogy aki elhiszi, hogy aki egyszer kiúzta a tisztátalan lelket az életéből, mert mondjuk volt egy őszinte bűnbánata, megtérése, annak nagyon kell vigyázni, mert a meccs még nem ért véget. Jézus nem fenyeget vagy ijesztget itt, hanem egy fontos spirituális törvényszerűsége hívja fel a figyelmet. Egy borzalmas példa erre e lelki törvényszerűsége Robert Merle Mesterségem a halál című regényében profin megírt [Rudolf Höß](#) figurája, aki egyszerre vallásos ember, példás családapa és kegyetlen tömeggyilkos. A vallásossága nem érinti az életét, ami minden igyekezete ellenére tökéletes bukássá, borzalmas pokollá válik.

Csak az képes megmaradni az úton, ami Isten felé vezet, aki pontosan tudja, hogy önerőből képtelen erre. Ez az alázat erénye, amikor tudom, hogy bármikor elbukhatom, és Isten kegyelme az, ami engem azzá tesz, aki vagyok. Én azt tehetem, hogy együttműködöm ezzel a kegyelemmel, de ezt nem elég egyszer megtennem, hanem naponként, pillanatról pillanatra kell figyelnem arra a Jézusra, aki az Igében, az imában, a szentségekben, a másik emberben, a tanáromban, az osztálytársamban, a kollégámban felém érkezik. És akkor nem üres, farizeusi, szenteskedő, ítélkező vallásosságom lesz, hanem életteli, boldog és boldogító, néha elrontott, de folytonosan újrakezdeni képes, valódi másokért élt élet.

És ha már fizika faktos volt az egyik példa, hadd zárjam Fodor Ákos egyik haikujával.:

*mindünk anyaga
sugárzó lehetne, ha
mernénk hasadni*